ਸ਼ਮਨ ਲਾਲ

v.

ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ

(2017 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1229)

ਦਸੰਬਰ 03, 2020

[ਅਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ, ਆਰ ਸੁਭਾਸ਼ ਰੈਂਡੀ ਅਤੇ
ਐਮ.ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.ਜੇ.

ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973 – ਧਾਰਾ 378, 313 – ਅਪੀਲ
ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੂਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਐਫ਼ਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਬੱਕਰੀਆਂ ਨੂੰ ਚਰਾਉਣ ਲਈ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ
ਪਸ਼ੂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੀ ਉੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਨ - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376, 506 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ - ਆਧਾਰਿਤ: ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੇ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਬਿਮਾਰੀ ਅਤੇ ਘੱਟ ਆਈਕਿਊ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਉਠਾਇਆ - ਉਹ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਬੱਚੇ ਦਾ ਜੈਵਿਕ ਪਿਤਾ ਹੈ -
ਧਾਰਾ 313 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦਾ ਬਿਆਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਾਰ ਦਾ ਸੀ - ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ - ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਆਇਆ
ਝੂਠੇ ਬਚਾਅ ਦੇ ਨਾਲ - ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਅਤੇ 506 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ - ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ
ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਰਕ - ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਦੰਡ ਾਵਲੀ, 1860 – ਧਾਰਾ 375, 376, 506.

ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ

1.1 ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਲਟਣ ਵਿੱਚ ਅਤੇ
ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੭੬ ਅਤੇ ੫੦੬ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਰਕ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ
ਕੇਸ ਵਿੱਚੋਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹੜੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ। ਸਮੁੱਚੇ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ 'ਤੇ

ਰਿ

ਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 22 ਵਜੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤ ਦਾ ਆਈਕਿਊ 62 ਸੀ ਜੋ ਪੀੜਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਕੇਵਲ

ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰੀੜਤ ਕੁਝ ਘਰੇਲੂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਹਲਕਾ ਸੀ

ਮਾਨਸਿਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦਾ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਮਾੜਾ ਪਹਿਲੂ। ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਉਠਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ

ਦੋਸ਼ੀ ਬੱਚੇ ਸੀ ਦਾ ਜੈਵਿਕ ਪਿਤਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਪੀੜਤ ਦੁਆਰਾ ਡਿਲੀਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸਦੇ 313 ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਕੇਸ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦੋਸ਼ੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਝੂਠੇ ਬਚਾਅ ਨਾਲ ਆਇਆ. ਇਸ ਲਈ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ

11 ਅਤੇ 22 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵੀ

ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 375 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ। ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 375 ਦੀ ਪੰਜਵੀਂ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, "ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰੋ", ਜੇ ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ, ਦੇਣ ਦੇ ਸਮੇਂ

ਈ ਅਜਿਹੀ ਸਹਿਮਤੀ, ਮਨ ਦੀ ਅਸਥਿਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ

ਮਾਨਸਿਕ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਦਾ ਘੱਟ ਆਈਕਿਊ. [ਪੈਰਾ 7, 10 ਅਤੇ 11] [1008-; 1016--; 1017--]

1.2 ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 62 'ਹਲਕੇ ਮਾਨਸਿਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ' ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਆਈਕਿਊ ਸੱਟਾਂ ਅਤੇ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ. ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਸਵਾਲਾਂ, ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਮਰੀਜ਼ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਰੇ. ਇਸ ਲਈ,

ਭਾਵੇਂ ਪੀੜਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਪੀੜਤ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਸਮੁੱਚੇ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰਨਾ ਵੱਡਾ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਉੱਚ

ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਲਟਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ

ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ३७६ ਅਤੇ ५०६ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੀੜਤ ਾ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਆਈਕਿਊ 62 ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਬਿਮਾਰੀ / ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ ਹੈ। ਮਾਨਸਿਕ ਵਿਕਾਰ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੇਖਭਾਲ, ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਨੇਹ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਪੀੜਤ ਾ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਉਸ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਬਿਮਾਰੀ/ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ। ਇਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਪਾਰਸ 12, 13) [1017-ਈ-ਜੀ; 1018-ਬੀ-ਸੀ]

ਬਾਬੂ ਬਨਾਮ ਬਾਬੂ ਬਨਾਮ। ਕੇਰਲ ਰਾਜ (2010) 9 ਐਸਸੀਸੀ 189 : [2010] 9 ਐਸਸੀਆਰ 1039; ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1999) 2 ਐਸਸੀਸੀ 10 : [1998] 3 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 594; ਵਿਜੇ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ (2019) 5 ਐਸਸੀਸੀ 436 : [2019] 6 ਐਸਸੀਆਰ 994 - 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ.

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਵਿ. ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ (2014) 15 596 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ.

<u>ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ</u>

(2014) 15 ਐਸਸੀਸੀ 596	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 5.3
[2010] 9 1039	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 9.1
[1998] 3 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 594	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 9.3
[2019] 6 994	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 9.4

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2017 ਦਾ ਐਫ 1229.

2014 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਮਲਾ ਵਿਖੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 19.09.2016 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ 14.09.2016 ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਬਾਰੇ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਧਿਕਾ ਗੌਤਮ, ਸਾਰਥਕ ਘਨਕਰੋਕਤਾ, ਅਸਲਮ, ਏ.ਡੀ.ਵੀ. ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?

ਐਮ.ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 14.09.2016/19.09.2016 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਸ਼ਿਮਲਾ 2014 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਬੀ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਅਤੇ 506 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ।
ਉਸ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸੱਤ ਸਾਲ ਆਰ.ਆਈ.
10,000/- ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਤਹਿਤ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਆਰ.ਆਈ. ਅਤੇ 5,000/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਚਾਰ ਸਾਲ ਦੀ ਆਰ.ਆਈ.
ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 506 ਤਹਿਤ ਅਗਲੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਆਰ.ਆਈ.

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤਮਾਨ ਅਪੀਲ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ 1.4.2008 ਨੂੰ, ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਧਨੇਸ਼ਵਰੀ ਦੇਵੀ
ਸ਼ਿਮਲਾ ਵਿਖੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟੈਲੀਫੋਨ 'ਤੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧੀ (ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ) ਗਰਭਵਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਦੋਂ
ਉਹ ਬੱਕਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਨੂੰ ਚੁਰਾਉਣ ਲਈ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਦੋਸ਼ੀ ਵੀ ਕਰਦਾ ਸੀ
ਪਸ਼ੂਆਂ ਅਤੇ ਬੱਕਰੀਆਂ ਨੂੰ ਚਰਾਉਣ ਲਈ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਜਾਓ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ
ਤਿੰਨ-ਚਾਰ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਿਨਸੀ ਸਬੰਧ ਬਣਾਏ ਸਨ। ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾ ਕਰੇ। ਇਹ ਡਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਮਾਨਸਿਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ
ਇਸ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਸਮੇਤ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਾ ਦੱਸੋ। ਕਿ
ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਗਰਭਅਵਸਥਾ 31 ਹਫਤਿਆਂ ਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ 19 ਸਾਲ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ 'ਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਆਈਜੀਐਮਸੀ, ਸ਼ਿਮਲਾ ਅਤੇ ਪੀਜੀਆਈ ਵਿਖੇ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ 19.6.2008 ਨੂੰ ਜੀ ਕੇਐਨਐਚ, ਸ਼ਿਮਲਾ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਖੂਨ ਦੇ ਨਮੂਨੇ
ਡੀਐਨਏ ਟੈਸਟ ਲਈ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿਪੋਰਟ ਮੁਤਾਬਕ ਦੋਸ਼ੀ ਲੜਕੀ ਦਾ ਜੈਵਿਕ ਪਿਤਾ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਅਤੇ 506 ਤਹਿਤ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਬੇਕਸੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ।

ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ 23 ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਪੇ (ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ 2), ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਟਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ 3), ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਟੈਕਨੀਸ਼ੀਅਨ - ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਜਿਤੇਂਦਰ ਕੁਮਾਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ 8), ਡਾ ਸਰਲਾ ਚੰਦ (ਪੀਡਬਲਯੂ 9), ਡਾ ਰਾਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਰੇਡੀਓਲੋਜਿਸਟ (ਪੀਡਬਲਯੂ 10), ਡਾ ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਸਹਾਇਕ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ, ਮਨੋਚਿਕਿਤਸਾ ਵਿਭਾਗ (ਪੀਡਬਲਯੂ 11), ਡਾ ਜੀਵਾ ਨੰਦ ਚੌਹਾਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ 12), ਨੰਦ ਸਿੰਘ, ਸੀਨੀਅਰ ਲੈਬ ਟੈਕਨੀਸ਼ੀਅਨ, ਕੇਐਨਐਚ, ਸ਼ਿਮਲਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ 13), ਡਾ ਮੋਨਿਕਾ ਸ਼ਰਮਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ 14), ਏਐਸਆਈ ਟਕਪਾ ਦੋਰਜੇ (ਪੀਡਬਲਯੂ 17), ਐਸਆਈ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ 17), ਡਾ ਜੀਵਾ ਨੰਦ ਚੌਹਾਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ 12), ਨੰਦ ਸਿੰਘ, ਸੀਨੀਅਰ ਲੈਬ ਟੈਕਨੀਸ਼ੀਅਨ, ਕੇਐਨਐਚ, ਸ਼ਿਮਲਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ 13), ਡਾ ਮੋਨਿਕਾ ਸ਼ਰਮਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ 14), ਏਐਸਆਈ ਟਕਪਾ ਦੋਰਜੇ (ਪੀਡਬਲਯੂ 17), ਐਸਆਈ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ 17), ਰਮਾ ਮਲ੍ਹੋਤਰਾ, ਪੀਜੀਆਈ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (ਪੀਡਬਲਯੂ 22) ਅਤੇ ਹੋਰ ਗਵਾਹ। ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਸਬੂਤ ਬੰਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਿਆਨ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 313 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਕਸੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਮਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਿਆਂ, ਰਾਜ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 376 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 376 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ।

506 ਆਈਪੀਸੀ ਇਹ ਵੇਖਕੇ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੇ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਆਈਕਿਊ 62 ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਹਲਕੀ ਮਾਨਸਿਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਧਿਕਾ ਗੌਤਮ, ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਇਸ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਈ ਹੈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸਾਰਥਕ ਘੋਕਰੋਕਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਹਨ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਧਿਕਾ ਗੌਤਮ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ - ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ

ਅਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ

ਬ

ਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਲਟਣਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ 'ਤੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ:

ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ;

ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ 1) ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ - ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਸਿਰਫ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ
ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਡੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸਨ
ਉਸ ਦਾ ਆਪਣਾ;

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ੮ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਮਿਤੀ 22.4.2008 ਨੂੰ 8 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਦੇਰੀ ਭਰੂਣ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਾਪੇ
ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਗਰਭਅਵਸਥਾ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ;

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹਲਕੇ ਮਾਨਸਿਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋ
ਮਨੋਚਿਕਿਤਸਕਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਐਫ ਕਿਹੜੀ ਭਾਸ਼ਾ ਜਾਣਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 'ਹਿੰਦੀ' ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 'ਫਾਰੀ' ਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੁਭਾਸ਼ੀਏ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਪਈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਅੰਤਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦਾ ਮਾਨਸਿਕ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਹਿੰਦੀ ਅਤੇ ਹਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਬੋਲੇ ਸਨ।
ਦੂਸਰਾ ਡਾਕਟਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਫਰੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ
ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੁਭਾਸ਼ੀਏ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਪਈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਸਹੀ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹੈ;

ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਮਾਂ, ਭੈਣ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿਚ ਵੀ ਭੌਤਿਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਸੀ

ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਰਭਅਵਸਥਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਾਂ, ਭੈਣ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਗਰਭਅਵਸਥਾ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ;

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ ੨੨ ਦੇ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ
ਬੀ ਹਲਕੀ ਮਾਨਸਿਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ ੨੨ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸਦੀ ਭਲਾਈ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸੀ.

ਉਪਰੋਕਤ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ। ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ (2014) 15 ਐਸਸੀਸੀ 596, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸੀ।

5.4 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਾਰ ਸਾਲ ਕੱਟ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੱਟੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਤੱਕ ਘਟਾਉਣਾ।

ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 376 ਅਤੇ 506 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ
ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਮਾਨਸਿਕ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ
ਬਿਮਾਰੀ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੇ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ:

) ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ
ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਹੀ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਹੈ;

ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਕੋਈ ਭੌਤਿਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਵੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਲਾਭ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ ਅਤੇ
ਲਾਭ ਅਜਿਹੇ ਪੀੜਤ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਾਨਸਿਕ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਅਤੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦਾ ਬੁਰਾ ਪਹਿਲੂ;

ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਏ ਸਨ
ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ
ਗਰਭਵਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ। ਦੋਸ਼ੀ ਹੁਣ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚਾ ਉਸ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸਦੇ 313 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਾਰ ਅਤੇ ਬੇਕਸੂਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲਾ ਸੀ
ਪਾਰਟੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਨੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਏ ਸਨ
ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣੇ 313 ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਝੂਠਾ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਹੀ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਦੱਸੇ;

ਹੁਣ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ
ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੇ ਆਰਆਈ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਚਾਰ ਸਾਲ ਦੀ ਆਰਆਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ
ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਧਾਰਾ ੩੭੬ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸੱਤ ਸਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨ ਦੇ ਕੇ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੈ ਚੁੱਕੀ ਹੈ
ਸਿਰਫ ਸੱਤ ਸਾਲ ਦਾ ਆਰਆਈ ਦੇ ਕੇ ਇੱਕ ਨਰਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ। ਇਹ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਨਸਿਕ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨਰਮੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ।

ਅਸੀਂ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਅਤੇ 506 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪੀੜਤਾ ਦਾ ਆਈਕਿਊ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਮਾਨਸਿਕ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ

ਅਤੇ ਉਹ ਬ੍ਰੀ ਜਿਨ੍ਹਸ਼ੀ ਹਮਲੇ ਦੇ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ
ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਪੀੜਤ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਏ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਾ
ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਪੀੜਤ ਦੁਆਰਾ ਜਨਮੇ ਬੱਚੇ ਦਾ ਜੈਵਿਕ ਪਿਤਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ੩੧੩ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦਾ ਕੇਸ ਕੁੱਲ ਸੀ
ਇਨਕਾਰ। ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦੋਸ਼ੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਝੂਠੇ ਬਚਾਅ ਨਾਲ ਆਇਆ.

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 376 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਹੈ।
ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 506 ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।
ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਲਟਣ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।
ਇਸ ਲ੍ਹਈ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੁੱਥਾਂ ਈ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ , ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ
ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ?

ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 378 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.

ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦਖਲ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ
'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਬਾਬੂ ਬਨਾਮ ਬਾਬੂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। ਕੇਰਲ ਰਾਜ, (2010) 9 ਐਸਸੀਸੀ 189), ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 378 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਸੀ। ਪੈਰਾ 12 ਤੋਂ 19 ਵਿਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਵੇ। ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਵਿਚਾਰ ਹਨ

ਸੰਭਵ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਧੇਰੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਇੱ
ਕ ਸੰਭਾਵਿਤ. ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ, ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ
ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ
ਉਹ ਵਿਪਰੀਤ ਸਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਸਥਿਰ ਸਨ। ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਤੱਥ ਦੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ,
ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਸੀ
ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਬੋਝ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੱਖਣਾ ਵੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਵਿਦੇ ਬਾਲਕ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (1975) 3 ਐਸਸੀਸੀ 219, ਸ਼ੰਭੂ ਮਿਸੀਰ
5. ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ (1990) 4 ਐਸਸੀਸੀ 17, ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਬਨਾਮ ਰਾਜ

ਸੀ ਆਫ ਯੂਪੀ (2003) 1 ਐਸਸੀਸੀ 761, ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2004) 10 ਐਸਸੀਸੀ 699, ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ (2006) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ.
731, ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਵੀਰ ਸਿੰਘ (2007) 13 ਐਸਸੀਸੀ 102, ਐਸ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਐਸ ਰਾਮੀ ਰੈਡੀ (2008) 5 ਐਸਸੀਸੀ 535, ਅਰੁਲਵੇਲੂ
ਰਾਜ (2009) 10 ਐਸਸੀਸੀ 206, ਪੇਰਲਾ ਸੋਮਸ਼ੇਖਰ ਰੈਡੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜ
ਏ.ਪੀ. (2009) 16 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 98 ਅਤੇ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਐਚ.ਪੀ. ਰਾਜ (2010)
2 445)

ਸ਼ੀਓ ਸਵਰੂਪ ਬਨਾਮ ਕਿੰਗ ਸਮਰਾਟ ਏਆਈਆਰ 1934 ਪੀਸੀ 227 ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ: (ਆਈਏ ਪੰਨਾ 404)

"... ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਹੀ ਭਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ
ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ (1) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੇ ਵਿਚਾਰ
ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ; (2) ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬੇਕਸੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਧਾਰਨਾ, ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; (3) ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ; ਅਤੇ (4)
ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਧੀਮੀ
ਇੱਕ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਸੀ।

ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੰਤਰ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। (ਦੇਖੋ ਤੁਲਸੀਰਾਮ ਕਾਨੂ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਏਆਈਆਰ 1954 ਐਸਸੀ 1, ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਏਆਈਆਰ 1957 ਐਸਸੀ 216, ਐਮ.ਜੀ. ਅਗਰਵਾਲ ਬਨਾਮ ਅਗਰਵਾਲ ਬਨਾਮ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਏਆਈਆਰ 1963 ਐਸਸੀ 200, ਖੇਡੂ
ਮੋਹਟਨ ਬਨਾਮ ਮੋਹਟਨ ਬਨਾਮ। ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ (1970) 2 ਐਸਸੀਸੀ 450, ਸਾਂਬਾਸਿਵਨ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ (1998) 5 ਐਸਸੀਸੀ 412, ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2002) 4 ਐਸਸੀਸੀ 85 ਅਤੇ ਗੋਆ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸੰਜੇ ਠਾਕਰਾਨ (2007) 3 ਐਸਸੀਸੀ 755)

15. ਚੰਦਰੱਪਾ ਬਨਾਮ ਚੰਦਰੱਪਾ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ (2007) 4 ਐਸਸੀਸੀ 415, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ: (ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 432, ਪੈਰਾ 42)

"(1) ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ, ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ
ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(2) ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973 ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੀਮਾ, ਪਾਬੰਦੀ ਜਾਂ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਜਾਂ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ।

(3) ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 'ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਾਰਨ', 'ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਆਧਾਰ', 'ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹਾਲਾਤ', 'ਤੇੜ-ਮਰੋੜ ਕੇ ਸਿੱਟੇ', 'ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀਆਂ' ਆਦਿ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ ◌ਾਂ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਹਨ
ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆਉਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਬਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ 'ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਵਿਕਾਸ' ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ
ਸਿੱਟਾ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦੋਹਰੀ ਧਾਰਨਾ ਹੈ।
ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਉਸ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਉਪਲਬਧ ਹੈ
ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਦੂਜਾ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਦੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ,
ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਜੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋ ਵਾਜਬ ਸਿੱਟੇ ਸੰਭਵ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

16. ਘੁਰੇ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਘੁਰੇ ਲਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ। ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ (2008) 10 450, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਬਰੀ ਹੋਣਾ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਭਾਰ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਫਾਇਦਾ ਸੀ

ਗ

ਵਾਹਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ, ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ.

ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬਨਾਮ ਨਰੇਸ਼ (2009) 9 ਐਸਸੀਸੀ 368, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਕਿ: (ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 374, ਪੈਰਾ 20)

“20. … ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਲਕੇ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਭਾਵੇਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲ ਉਂਗਲ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਸਬੂਤ ਹਨ।

ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬਨਾਮ ਬੈਨ (2009) 4 ਐਸਸੀਸੀ 271, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੁਝ ਉਦਾਹਰਣ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤ ਦਿੱਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਕਰੇਗੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ: (ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 286, ਪੈਰਾ 28)

"() ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਥਾਪਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ;

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ ਅਤੇ
ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼;

ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਪਹੁੰਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ;

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਗਲਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਈ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ
ਕੇਸ;

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਭਾਰ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ;
ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਝਿਜਕਦੀ ਹੋਵੇਗੀ
ਜਦੋਂ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਨਪਾਲ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ।
ਰਾਜ (2009) 10 ਐਸਸੀਸੀ 401.

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਕਿ ਅਸਾਧਾਰਣ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹਾਲਾਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਬਰੀ ਹੋਣਾ ਉਸ ਦੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰੁਟੀਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦੂਸਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੇ ਚੰਗੇ ਕਾਰਨ ਨਾ ਹੋਣ।

ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨੂੰ ਗਲਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪੈਰਾ 20 ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਾ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"20. ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਨਤੀਜੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖ ਕੇ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ/ਅਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸਮੱਗਰੀ। ਖੋਜ ਨੂੰ ਗਲਤ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਇਹ "ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਭਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ" ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇ ਖੋਜ ਇੰਨੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਤਰਕ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਕਾਰ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ ਤਰਕਹੀਣਤਾ[ਸੋਧੋ] (ਰਾਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਕਿੰਦਰਾ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਐਡਮਨ (1984) 4 ਐਸਸੀਸੀ 635, ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ-ਕਮ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਬਨਾਮ ਗੋਪੀ ਨਾਥ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ 1992 ਸੁਪ (2) ਐਸਸੀਸੀ 312, ਤ੍ਰਿਵੇਣੀ ਰਬੜ ਅਤੇ ਪਲਾਸਟਿਕ ਬਨਾਮ ਸੀਸੀਈ 1994 ਸਤੰਬਰ (3) ਐਸਸੀਸੀ 665, ਗਯਾ ਦੀਨ ਬਨਾਮ ਹਨੁੰਮਾਨ ਪ੍ਰਸਾਦ (2001) 1 ਐਸਸੀਸੀ 501, ਅਰੁਵੇਲੂ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (2009) 10 ਐਸਸੀਸੀ 206 ਅਤੇ ਗਾਮਿਨੀ ਬਾਲਾ ਕੋਟੇਸ਼ਵਰ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2009) 10 ਐਸਸੀਸੀ 636)।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1999) 2 ਐਸਸੀਸੀ 10, ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਬਿਨਾਂ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਜਬ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਗਲਤ ਹੋਵੇਗਾ. ਪਰ ਜੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸਬੂਤ ਹਨ ਜੋ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਿੱਟੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਵਿਜੇ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਵਿਜੇ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ। ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ, (2019) 5 ਐਸਸੀਸੀ 436, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਦੁਬਾਰਾ ਮੌਕਾ ਸੀ ਧਾਰਾ 378 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 1952 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੰਦੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਪੈਰਾ 31 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

31. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਉਮੇਦਭਾਈ ਜਾਦਵਭਾਈ (1978) 1 ਐਸਸੀਸੀ 228. ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ

ਇਸ ਅਦਾਲਤ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ

ਰਿ

ਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਲਟਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ

ਬਰੀ ਹੋਣ ਨਾਲ, ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ

ਅਧੀਨ: (ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 233)

10. ਇਕ ਵਾਰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ।
ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਮਹੱਤਵ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਕਦਰ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਠੋਸ ਪਹਿਲੂ ਬਾਰੇ ਬਿਲਕੁਲ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਸਾਂਬਾਸਿਵਨ ਵਿੱਚ ਵੀ. ਕੇਰਲ ਰਾਜ (1998) 5 ਐਸਸੀਸੀ 412,
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਦਵਾਨ ਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ
ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿੱਟਾ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।
ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਿੱਟੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਥਿਰ ਸਨ। ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨਾ
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਦਵਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,
ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਗਾੜ ਸੀ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
ਹਾਈ ਕੋਰਟ। ਐਫ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ
ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ: (ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 416)
8. ਅਸੀਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਰਮੇਸ਼ ਬਾਬੂਲਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ। ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ (1996) 9 ਐਸਸੀਸੀ 225 ਭਾਵ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿੱਟਾ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਕਿ ਕੀ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀ
ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਿੱਟੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਥਿਰ ਸਨ,

ਜੋ ਇਕੱਲੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਏਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚਿਆ-ਸਮਝਿਆ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ ਕੀ ਇਹ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਏਗੀ? ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ, ਨਹੀਂ. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ,

ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਜੋ ਇਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਿਸ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਿੱਟੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਥਿਰ ਸਨ ਅਤੇ ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਥਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੈ; ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ,

ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਜੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ

ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਫਿਰ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋ ਵਾਜਬ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਇਕੱਲੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਂਗੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ।

ਕੇ. ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਉਨੀਥਨ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ। ਕੇਰਲ ਰਾਜ (1999)

3 ਐਸਸੀਸੀ 309, ਇਹ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤੱਥ ਹਨ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਹੇਠਲੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਹ

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਕਿ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸਿੱਟਾ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ

ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਬੰਧਤ/ਸਮੱਗਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਕਦਰ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ

ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰੋ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜੇ ਗਏ ਕਾਰਨ

ਚਸ਼ਮਦੀਦਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਬਿ

ਲਕੁਲ ਵੀ ਆਵਾਜ਼। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਵੇ।

ਐਟਲੀ ਬਨਾਮ ਵਿੱਚ। ਯੂ.ਪੀ. ਏ.ਆਈ.ਆਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ 1955 ਐਸਸੀ 807, ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ, ਇਹ
ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ: (ਏਆਈਆਰ ਪੰਨਾ 809-10)

"5. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।
ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਸੀ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਸੀ।
ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 417 ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ
ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ, ਬੇਸ਼ਕ, ਇਸ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਬਲਕਿ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਇਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਇਹ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ
ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਕਰਨਾ,
ਰਾਈਡਰਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੱਕ ਵੀ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਭਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ
ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।
ਜੇ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। (ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਰਜਪਾਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਏਆਈਆਰ 1952 ਐਸਸੀ 52; ਵਿਲਾਇਤ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਵਿਲਾਇਤ ਖਾਨ ਵਿਲਾਇਤ ਖਾਨ ਵੀ. ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਏਆਈਆਰ 1953 ਐਸਸੀ 122)

ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਕੇ. ਗੋਪਾਲ ਰੈੱਡੀ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ। ਰਾਜ (1979) 1 ਐਸਸੀਸੀ 355, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ
ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਸ਼ੱਕਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਰਹੋ, ਪਤਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਯੋਗ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿਓ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰੀਆ ਰੱਖੋ ਜੋ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਵੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਇਆ ਜਾਵੇ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡਾ ਪੱਕਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ,
ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਲਟਣ ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਅਤੇ 506 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਰਕ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ
ਕੇਸ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 11 - ਡਾ ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 22 ਵਜੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ - ਡਾ ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 22 -
ਰਮਾ ਮਲਹੋਤਰਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਆਈ.ਕਿਊ.
ਪੀੜਤ ਦੀ ਉਮਰ ੬੨ ਸਾਲ ਸੀ ਜੋ ਪੀੜਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਵੀ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤਾ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੇ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਪੀੜਤ ਕਿਸੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ
ਕੁਝ ਘੁਰੇਲੂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਹਲਕੀ ਮਾਨਸਿਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੇ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਸਮਝੋ। ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਉਠਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਪੀੜਤ ਦੁਆਰਾ ਜਨਮੇ ਬੱਚੇ ਦਾ ਜੈਵਿਕ ਪਿਤਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸਦੇ 313 ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਕੇਸ ਸੀ

ਇ

ਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਾਰ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ
ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 22 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦੂਜੇ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵੀ
ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 375 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ
ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੭੬ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਧਾਰਾ ਪੰਜਵੀਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ
ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 375, "ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ", ਜੇ ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ, ਅਜਿਹੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ, ਮਨ ਦੀ ਬੇਚੈਨੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ. ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ,

ਸੀ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ
ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਆਈਕਿਊ ੬੨ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੇ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਬਿਮਾਰੀ ਅਤੇ ਘੱਟ ਆਈਕਿਊ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਉਠਾਇਆ ਹੈ।
ਹੁਣ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਡ੍ਰੀ ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹੈ - ਡਾ ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 22 - ਡਾ ਰਮਾ ਮਲਹੋਤਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ 'ਹਿੰਦੀ' ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਰਫ 'ਫਾਰੀ' ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਚਿੰਤਤ, ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਹਿਲੂ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 22 ਨੇ ਆਪਣੀ ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਵਿੱਚ, ਪੀਡਬਲਯੂ 22- ਡਾ ਰਮਾ ਮਲਹੋਤਰਾ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਸ਼ਾ ਟੈਸਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ। ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਈਕਿਯੂ 62 'ਹਲਕੇ ਮਾਨਸਿਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ' ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਆਈਕਿਊ ਕਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
ਸੱਟਾਂ ਅਤੇ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਮਰੀਜ਼ ਦੇ ਸਵਾਲ, ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ। ਇਸ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ
ਪੀੜਤ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਪੀੜਤ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਸਮੁੱਚੇ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰਨਾ ਵੱਡਾ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਲਟਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ
ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ
376 ਅਤੇ 506 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.

ਹੁਣ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਆਰਆਈ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰ ਸਾਲ ਦੀ ਆਰਆਈ ਪੂਰੀ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੋ ਬੱਚੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਨਰਮ ਨਜ਼ਰੀਆ ਹੈ

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਕੇ ਬਹੁਤ ਨਰਮ ਰਵੱਈਆ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪੀੜਤ ਾ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਆਈਕਿਊ 62 ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮਾਨਸਿਕ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ ਹੈ/
ਪੀੜਤ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ। ਮਾਨਸਿਕ ਵਿਕਾਰ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਵਿਕਾਰ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਬਿਮਾਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੇਖਭਾਲ, ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਨੇਹ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ
ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਪੀੜਤ ਾ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਉਸ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਬਿਮਾਰੀ/ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਉਠਾਉਣਾ। ਇਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

14. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਬੇਦਾਅਵਾ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

